സാംങ്കേത്യം പാരിഹാസ്യം വാ സ്തോഭം ഹേളനമേവ വാ
വൈകുണ്ഡനാമഗ്രഹണമശേഷാഘഹരം വിദു: (6–2–14)
പതിത: സ്ഖലിതോ ഭഗ്ന: സന്ദഷ്ടസ്തപ്ത ആഹത:
ഹരിരത്യവശേനാഹ പുമാന്നാർഹതി യാതനാം (6–2–15)
യഥാഗദം വീര്യതമമുപയുക്തം യദൃച്ഛയാ
അജാനതോഽപ്യാത്മഗുണം കുര്യാന്മന്ത്രോഽപ്യുദാഹൃത: (6–2–19)
മ്രിയമാണോ ഹരേർന്നാമ ഗൃണൻ പുത്രോപചാരിതം
അജാമിളോഽപ്യഗാദ്ധാമ കിം പുന: ശ്രദ്ധയാ ഗൃണൻ (6–2–49)

വിഷ്ണുദൂതർ പറഞ്ഞു: ധർമ്മരാജാവിൻെറ ദൂതർ തന്നെ നിരപരാധിയായ ഒരുവനെ ശിക്ഷിക്കുന്നുവെന്നോ?. അപ്പോൾ നിരപരാധികൾ ആരെ ശരണം പ്രാപിക്കും? ധർമ്മപരിപാലനത്തിനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർ തന്നെ സ്വന്തം കടമകളിൽ നിന്നും വ്യതിചലിക്കുകയാണെങ്കിൽ ജനകോടികൾ എന്തു ചെയ്യും? സാധാരണജനങ്ങളും മൃഗങ്ങളും യമധർമ്മരാജൻെറ മടിത്തട്ടിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ വിധിയും കാത്തിരിക്കുകയാണ്. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് തെറ്റായ ഒരു കാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതെങ്ങിനെ? അങ്ങിനെയെങ്കിൽ അദ്ദേഹം തൻെറ വിശ്വാസികൾക്ക് അത്യാപത്തു വിളിച്ചു വരുത്തുകയല്ലേ ചെയ്യുന്നത്? യമദൂതരെ, ഈ മനുഷ്യൻ തൻെറ മകനെ വിളിച്ചപ്പോഴാണെങ്കിലും ഹരിനാമമാണുച്ചരിച്ചത്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ അയാളുടെ സകല പാപങ്ങൾക്കും പ്രായശ്ചിത്തമായിക്കഴിഞ്ഞു. ഭഗവൽനാമത്തിലുപരിയായി മനുഷ്യപാപങ്ങളെ നിശ്ശേഷമില്ലാതാക്കുന്ന മറ്റൊരു ശുദ്ധീകരണോപായവുമില്ല. എത്രതന്നെ നികൃഷ്ടമായ പാപങ്ങളായാൽ പോലും, ഭക്തിയുണ്ടാവുമ്പോൾ അവ വേരോടെ നശിക്കുന്നു.

ഹരിനാമം എല്ലാ പാപങ്ങളേയും നശിപ്പിക്കുന്നു. ആരേയെങ്കിലും വിളിക്കുമ്പോൾ യാദൃശ്ചികമായോ, തുലോം നിന്ദാത്മകമായോ ആണെങ്കിൽ പോലും അത് പ്രയോജനം ചെയ്യും. ഒരുവൻ വീഴുമ്പോഴോ, വഴുതുമ്പോഴോ, കൈകാലുകളൊടിയുമ്പോഴോ, മൃഗങ്ങളുടെ കടികൊള്ളുമ്പോഴോ ഒക്കെ അറിയാതെയെങ്കിലും ഹരിനാമം ഉച്ചരിക്കുന്ന പക്ഷം, അവന് പാപങ്ങളുടെ ശിക്ഷ ബാധകമല്ല തന്നെ. മറ്റു പാപപരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ, ചെറുതും വലുതുമായ പാപങ്ങൾക്കുള്ള പ്രതിവിധികൾ, ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. അവ പാപത്തിൻെറ ഫലത്തിനെതിരായി വർത്തിക്കുമെങ്കിലും അതിൻെറ വേരറുക്കുന്നില്ല. പാപവാസന നശിക്കുന്നുമില്ല. എന്നാൽ ഭഗവാൻെറ നാമം അതിൻെറ മഹിമയോ അർത്ഥമോ അറിയാതെയാണെങ്കിലും ഉച്ചരിക്കുന്നതുമൂലം ഒരുവൻെറ ബോധതലത്തിൽ സൂക്ഷ്മമായ വ്യതിയാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഭഗവൽനാമമുച്ചരിക്കുമ്പോൾ ഭഗവാൻ ഭക്തനിലേക്ക് തിരിയുന്നു. ശക്തിയേറിയ ഒരൗഷധം, രോഗിയുടെ അറിവുകൂടാതെ തന്നെ ശരീരത്തെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നതുപോലെ ഹരിനാമോച്ചാരണം അവൻെറ സ്വഭാവത്തെത്തന്നെ മാറ്റിയെടുക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അജാമിളനെ വെറുതെ വിടൂ. അവന് യമരാജസവിധത്തിലെത്തേണ്ടതില്ല.

ശുകമുനി തുടർന്നു: യമദൂതരിൽനിന്നും മോചിതനായ അജാമിളന് ഭഗവൽദൂതരായ ആ നാൽവരോട് സംസാരിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ അവർ മറഞ്ഞു കളഞ്ഞു. വിചിത്രമായ ഈ അനുഭവമോർത്ത് പശ്ചാത്തപിച്ച് അജാമിളൻ ഹരിദ്വാരിലോ ഗംഗാതീരത്തിലോ പോയി തീവ്രതപസ്സാധനകളനുഷ്ഠിച്ച് ശിഷ്ടകാലം ജീവിച്ചു. ശരീരമുപേക്ഷിക്കാറായപ്പോൾ ഭഗവൽദൂതർ തന്നെ വന്ന് അദ്ദേഹത്തെ ആ സവിധത്തിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി. അദ്ദേഹത്തിനും ഒരു ഭഗവൽദൂതൻെറ ശരീരവും പദവിയും ലഭിച്ചു. അങ്ങിനെ അറിയാതെ ഭഗവൽനാമമുച്ചരിച്ച് മകനെ വിളിച്ച അജാമിളനു ഭഗവദ് സവിധത്തിലിടം കിട്ടിയെങ്കിൽ ശ്രദ്ധാഭക്തിപൂർവ്വം ഭഗവാനെ സ്തുതിക്കുന്നവന് അനുഗ്രഹസിദ്ധി ഉണ്ടാവും എന്നതിനു സംശയമെന്തുള്ളൂ? ഈ കഥാകഥനം ശ്രവിക്കുകയോ പറയുകയോ ചെയ്യുന്ന ഒരുവനും നരകത്തിൽ പോവേണ്ടതായി വരികയില്ല. യമഭടന്മാർ അവനിലേക്ക് നോക്കുകപോലുമില്ല.